

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

23. zwraca uwagę, że strategię polityki gospodarczej muszą być oceniane nie tylko pod kątem ich udziału we wzroście gospodarczym, ale także pod względem liczby tworzonych miejsc pracy i ich wkładu w zwalczanie ubóstwa; w tym kontekście podkreśla potrzebę zwiększenia wsparcia UE dla programów państw partnerskich basenu Morza Śródziemnego, aby ułatwić tworzenie korzystnego klimatu dla zwiększenia inwestycji, a także potrzebę zachęcania młodych ludzi do tworzenia małych przedsiębiorstw, w tym poprzez ułatwianie dostępu do mikrokredytów; uważa w związku z powyższym, że należy wzmocnić wsparcie płynące z instrumentu eurośródziemnomorskiego na rzecz partnerstwa i inwestycji (FEMIP), w tym kampanie informacyjne;
24. zwraca uwagę na swoją propozycję utworzenia eurośródziemnomorskiego banku inwestycji i rozwoju będącego w stanie przyciągać bezpośrednie inwestycje zagraniczne, których brakuje w regionie eurośródziemnomorskim, oraz przypomina że udział krajów Zatoki Perskiej jako pierwszych inwestorów w regionie mogłyby przyczynić się do realizacji tego celu;
25. potwierdza konieczność wzmocnienia pozycji kobiet w regionie śródziemnomorskim poprzez politykę na rzecz zwiększania roli kobiet w ich społeczeństwach oraz promowanie równości płci; podkreśla, że poszanowanie tradycji i zwyczajów nie musi szkodzić podstawowym prawom kobiet;
26. podkreśla potrzebę zaproponowania śródziemnomorskim partnerom UE ciekawej oferty programów w dziedzinie współpracy kulturalnej poprzez szersze wykorzystanie programu ERASMUS MUNDUS oraz programu Euromed Audiovisual II (2006-2008), które powinny zostać wzmocnione i przedłużone, oraz w ogólności instrumentu Europejskiej Polityki Sąsiedztwa ⁽¹⁾;
27. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi UE ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentom państw uczestniczących w procesie barcelońskim.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1638/2006 z dnia 24 października 2006 r. określające przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 1).

Przyszłość młodych rolników w ramach obecnej reformy WPR

P6_TA(2008)0258

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie przyszłości młodych rolników w ramach obecnej reformy WPR (2007/2194(INI))

(2009/C 285 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2001 r. w sprawie sytuacji i perspektyw młodych rolników w Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽²⁾,
- uwzględniając strategię lizbońską, której celem jest uczynienie UE do 2010 r. najbardziej konkurencyjną i dynamiczną światową gospodarką opartą na wiedzy,

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 18.9.2001, str. 153.

⁽²⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, str. 1.

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

- uwzględniając wyniki wysłuchania publicznego, jakie odbyło się w Parlamencie Europejskim w dniu 26 lutego 2008 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0182/2008),
- A. mając na uwadze pierwszeństwo nadane konkurencyjnej i zrównoważonej gospodarce UE w strategii z Göteborga oraz zasadniczy wkład, jaki młodzi rolnicy mogą wnieść na rzecz korzystnego rozwoju tejże gospodarki,
- B. mając na uwadze unijny model wielofunkcyjnego rolnictwa oraz jego zdolność do generowania zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich, dzięki powszechnej obecności gospodarstw rolnych,
- C. mając na uwadze, że w odniesieniu do wielu aspektów związanych z zakładaniem i rozwojem przedsiębiorstw prowadzonych przez młodych ludzi pojawiły się nowe możliwości, wynikające z postępu procesu reformy wspólnej polityki rolnej (WPR), jednak perspektywy te nie dotyczą w równym stopniu całości terytorium UE, co utrudnia zastosowanie strategicznego podejścia wspólnotowego,
- D. mając na uwadze, że chociaż pożąłowania godny jest brak wyczerpujących i aktualnych danych statystycznych na temat wielu młodych rolników i ich sytuacji w rolnictwie UE, to zgodnie z danymi liczbowymi Eurostatu z 2003 r. UE liczyła wówczas zaledwie 7 % rolników w wieku poniżej 35 lat, przy czym odsetek ten maleje, podczas gdy konieczny będzie dalszy wzrost produkcji żywności;
- E. mając na uwadze, że zbliżający się przegląd WPR („badanie kontrolne WPR”) stanowi okazję do lepszego ukierunkowania pomocy dla młodych rolników w celu zapobieżenia marnotrawieniu środków, której nie należy zmarnować
- F. mając na uwadze konieczność umożliwienia młodym ludziom rozpoczynania działalności w sposób opłacalny i godziwy, a tym samym sprostania wyzwaniom związanym z bezpieczeństwem żywnościowym i energetycznym UE, wzrostem zatrudnienia na wszystkich obszarach wiejskich UE, a także zrównoważonym i trwałym zarządzaniem obszarami wiejskimi,
- G. mając na uwadze konieczność przyjęcia podejścia wielofunkcyjnego, a w szczególności prowadzenia polityki wsparcia na rzecz młodych rolników,
- H. mając na uwadze, że na obszarach wiejskich niezwykle istotne jest, aby młodzi ludzie stawali właścicielami gospodarstw rolnych, zważywszy że w przypadku większości obszarów wiejskich rolnictwo wciąż stanowi zasadnicze źródło wsparcia dla działalności gospodarczej i struktury społecznej,
- I. mając na uwadze, że europejska strategia wspierania kształcenia i szkolenia młodych rolników w zakresie przedsiębiorczości wydaje się być pilnie potrzebna,
- J. mając na uwadze wysoki dynamizm, jakim w procesie decyzyjnym wykazują się młodzi przedsiębiorcy, jak również ich skłonność do podejmowania ryzyka, umiejętność wyszukiwania synergii i komplementarności oraz dokonywania wyborów w zakresie planowania cechujących się wysokim stopniem innowacyjności i wykraczających poza normalne praktyki rolnicze,
- K. mając na uwadze, że choć różnego rodzaju polityki na rzecz młodych przedsiębiorców przyczyniają się do rozwoju unijnego rolnictwa, wymiana pokoleń w przypadku właścicieli gospodarstw rolnych wciąż stanowi jedno z wyzwań stojących przed Unią Europejską,
- L. mając na uwadze coraz większe trudności, jakie napotyka młodzi przedsiębiorcy w sektorze rolniczym, takie jak wysokie koszty rozpoczęcia działalności, znaczny wskaźnik zadłużenia oraz brak dostępnych gospodarstw rolnych i odpowiednich szkoleń; mając również na uwadze, że polityka rolna nakłada na przedsiębiorców coraz więcej dodatkowych obowiązków, zwłaszcza w zakresie ochrony środowiska naturalnego, zdrowia i dobrostanu zwierząt, bezpieczeństwa żywności oraz utrzymania krajobrazu,
- M. mając na uwadze, że młody i dynamiczny sektor rolniczy ma być jednym z kluczowych elementów w dążeniu do celów określonych w strategii lizbońskiej,

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

- N. mając na uwadze, że dzięki nowemu rozporządzeniu w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich można będzie zapewnić programowanie obejmujące okres do 31 grudnia 2013 r.,
- O. mając na uwadze, że obszary wiejskie zajmują 92 % terytorium UE, przy czym zamieszkuje je połowa ludności, a druga połowa – miasta,
- P. mając na uwadze, że wymiana pokoleń jest konieczna do zachowania w przyszłości wysokiej jakości żywności, jej bezpieczeństwa w UE oraz samowystarczalności UE,
1. stwierdza, że jednym z celów zreformowanej WPR musi być zapewnienie lepszej wymiany pokoleń w rolnictwie oraz że w perspektywie osiągnięcia tego celu instrumenty pierwszego i drugiego filaru – odpowiednio na rzecz trwałego rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich – uzupełniają się w szczególny sposób;
 2. stwierdza, że wspieranie wymiany pokoleń rolników ma zasadnicze znaczenie w obliczu wyzwań związanych z żywnością, energią, środowiskiem naturalnym i aspektami terytorialnymi, które stoją przed rolnictwem europejskim teraz i w przyszłości; uważa, że wszystkie te wyzwania, związane z oczekiwaniami społeczeństwa, nie mogą zostać podjęte bez silnego rolnictwa i dużej liczby rolników w UE;
 3. odnotowuje, że rozszerzenie UE o nowe państwa członkowskie wzmocniło różnorodność kulturową, a w konsekwencji różnorodność produktów, i stworzyło realną szansę zwiększenia konkurencyjności unijnego rolnictwa przy postawieniu na stałą innowacyjność i jakość produktów wspólnotowych oraz położeniu nacisku na osiągnięcia producentów w tak istotnej dziedzinie, jaką jest bezpieczeństwo żywności;
 4. jest zdania, że środki wsparcia na rzecz młodych rolników należy opracować i wdrożyć ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji młodych przedsiębiorców w nowych państwach członkowskich;
 5. wzywa zatem Komisję do przedłożenia wniosków dotyczących wprowadzenia unijnego oznaczenia jakości, która pozwoli konsumentom łatwo zidentyfikować produkty wyprodukowane zgodnie z surowymi normami unijnymi z zakresu ochrony środowiska naturalnego, dobrostanu zwierząt i bezpieczeństwa żywności;
 6. zwraca uwagę na to, że w kontekście jakości celem powinna być różnorodność produkcji i produktów;
 7. zauważa, że głównym warunkiem odmłodzenia danej grupy przedsiębiorców rolnych jest dostęp do gruntów, zważywszy na ich wysoką cenę;
 8. uważa, że przyszłym celem WPR powinno być zniesienie przeszkód, jakie napotykają obecnie młodzi ludzie pragnący rozpocząć działalność rolniczą, zaś wymiana pokoleń powinna być jednym z jej priorytetów;
 9. ponadto wzywa do podjęcia wzmoczonych wysiłków w celu wyjaśnienia opinii publicznej europejskiego modelu rolniczego stosującego wysokie normy w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego, dobrostanu zwierząt i bezpieczeństwa żywności;
 10. uważa, że rozpoczynanie działalności przez młodych ludzi zakładających bądź przejmujących przedsiębiorstwa rolne stanowi ogromny atut rozszerzonej UE;
 11. zwraca uwagę na utrzymujące się problemy związane z wysokimi kosztami rozpoczęcia działalności, takimi jak ceny sprzedaży i dzierżawy gruntów rolnych, przy występującej jednocześnie konieczności ciągłego inwestowania w kapitał fizyczny i ludzki w celu osiągnięcia jak najwyższego poziomu innowacyjności technologicznej i logistycznej, zauważa jednak, że podniesienie poziomu innowacyjności technologicznej i logistycznej wymaga nie tylko zakupu urządzeń i maszyn, lecz również prowadzenia badań i udostępniania ich wyników;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

12. zwraca się do Komisji o wspieranie państw członkowskich w tworzeniu banku gruntów, który powinien obejmować grunty zwolnione po wcześniejszym przystąpieniu do reformy; uważa, iż należy zapewnić pomoc na rzecz wspólnego nabywania kosztownych maszyn i urządzeń rzadko używanych w indywidualnym zakresie;
13. wzywa do zweryfikowania wysokości premii na rozpoczęcie działalności, która pozostała niezmienną od czasu jej wprowadzenia i nie wydaje się obecnie dostosowana do potrzeb rolników;
14. podkreśla znaczenie kwestii gruntów w problemach związanych z rozpoczynaniem działalności przez młodych rolników i zwraca się do Komisji o zbadanie zjawiska znacznego wzrostu cen gruntów, częściowo wynikającego z presji miejskiej i spekulacji;
15. zaleca, aby opracować instrumenty, które w przypadku przekazywania gruntów umożliwią priorytetowe traktowanie młodych rolników rozpoczynających działalność w stosunku do rolników powiększających swoje gospodarstwa, w szczególności w ramach mechanizmu wcześniejszych emerytur, pomocy w rozłożonym w czasie zakupie gruntów, mechanizmu stopniowego rozpoczynania działalności i dzierżawy części gruntów;
16. zauważa konieczność poprawy skuteczności polityk wsparcia dla podejmowania działalności przez młodych rolników oraz potrzebę wprowadzenia dalszych kryteriów pierwszeństwa w ustalaniu klasyfikacji beneficjentów, z uwzględnieniem obiektywnych cech;
17. wzywa Komisję do zaproponowania, w projekcie tekstu legislacyjnego dotyczącego „badania kontrolnego WPR”, aby pomoc na rzecz młodych rolników przewidziana w przepisach dotyczących rozwoju obszarów wiejskich została dodana do szeregu obowiązkowych środków określonych w programach opracowywanych przez państwa członkowskie, czemu powinien również towarzyszyć wzrost wysokości premii na rozpoczęcie działalności;
18. uważa, że środki wspierające młodych rolników powinny również służyć nowym przedsiębiorcom, gdyż mogą oni wnieść cenny wkład w odnowę unijnego rolnictwa; tym samym podkreśla, iż pomoc powinna być skierowana głównie do nowych przedsiębiorców, a nie tych, którzy zaprzestają działalności rolniczej; zaznacza, że środki wsparcia na rzecz przejmowania gospodarstw nie mogą powodować zakłóceń konkurencji w stosunku do nowych przedsiębiorców, w porównaniu z dziećmi rolników;
19. zauważa, że szczególnie istotną kwestią pozwalającą uniknąć wyludnienia się obszarów rolnych o trudnych warunkach gospodarowania, a w konsekwencji dążyć do celu spójności terytorialnej UE, jest zachęcanie młodych rolników do rozpoczynania działalności na obszarach znajdujących się w niekorzystnym położeniu ze względu na warunki naturalne, na przykład na wyspach i w górach, gdzie koszty zagospodarowania, konstrukcji budynków i dostępności są wyższe i często występuje konieczność różnicowania działalności, aby osiągnąć dostateczny próg opłacalności prowadzonej działalności;
20. wzywa Komisję do zbadania skuteczności i wartości dodanej różnych środków krajowych i unijnych przeznaczonych dla młodych rolników oraz do przedłożenia sprawozdania w tej sprawie na dzień 1 lipca 2009 r.;
21. stwierdza, że zdaniem znacznej części młodych rolników pomoc inwestycyjna oraz dotacje na spłatę odsetek stanowią najskuteczniejsze środki w zakresie pobudzania ducha przedsiębiorczości i wzmacniania konkurencyjnej pozycji; wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do zwrócenia stosownej uwagi na kwestię pomocy i dotacji;
22. zwraca się do Komisji, aby przeprowadziła badanie dotyczące skutków praw do produkcji, praw do jednolitych płatności lub praw do premii na rozpoczęcie działalności przez młodych rolników, gdyż wszystkie te rozwiązania często prowadzą do konfliktów między pokoleniami, które przejawiają się w trudniejszym dostępie do tych praw dla młodych ludzi pragnących rozpocząć działalność rolniczą; jest zdania, że Komisja powinna wyciągnąć wnioski co do zarządzania WPR, aby zwiększyć zdolność młodych ludzi do rozpoczynania działalności;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

23. zauważa, że aby w większym stopniu uwzględnić wzrost kosztów związanych z przejściem gospodarstwa i trudności z rozpoczęciem działalności na obszarach o trudnych warunkach gospodarowania, należy podnieść pułap wspólnotowy, który ogranicza pomoc do 55 000 EUR i przedłużyć okres dostosowania do norm po rozpoczęciu działalności z trzech do pięciu lat;
24. stwierdza, że działalność rolnicza jest często ostatnią działalnością prowadzoną na obszarach wiejskich, należy zatem wdrożyć środki zachęcające młodych rolników do rozpoczynania działalności, lecz oprócz stabilnego charakteru ich gospodarstw należy zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie godziwego życia w środowisku wiejskim poprzez ułatwianie równego dostępu do usług publicznych (poczty, szkoły, transport zbiorowy, opieka zdrowotna itp.) i utrzymanie usług dla ludności (handel i rzemiosło, struktury opieki nad małymi dziećmi i osobami starszymi, mieszkania socjalne i lokatorskie itp.) oraz przestrzeni życia społecznego pozwalających zapobiec poczuciu izolacji (kawiarnie, ośrodki kulturalne, ośrodki sportowe itp.);
25. podkreśla, że należy opracować narzędzia pozwalające młodym rolnikom na nieobecność w gospodarstwie w związku ze szkoleniami, urlopami, narodzinami dzieci itp.;
26. z zadowoleniem odnotowuje możliwość dobrowolnego uzależnienia wypłaty premii na rozpoczęcie, choćby częściowe, działalności przez młodych rolników od opracowania planu biznesowego, jako narzędzia umożliwiającego z biegiem czasu rozwój działalności rolniczej i innej działalności związanej ze środowiskiem wiejskim w ramach nowego gospodarstwa rolnego;
27. zaleca, aby system środków zachęcających do rozpoczęcia działalności przewidywał zachęty dla właścicieli wynajmujących gospodarstwa młodym rolnikom lub pomoc w zakresie opłat za wynajem przez okres do 10 lat po rozpoczęciu działalności;
28. podkreśla trudności młodych rolników, którzy chcą rozpocząć działalność w dostępie do finansowania, a także przydatność praktyki preferencyjnych pożyczek, dających młodym rolnikom możliwość realizacji projektów związanych z rozpoczęciem działalności oraz gwarancję ich stabilności przy jednoczesnym uniknięciu zbyt wysokiego zadłużenia;
29. stwierdza, że z powodu wysokiego wskaźnika zadłużenia i znacznych kosztów rozpoczęcia działalności młodzi rolnicy napotykają istotne trudności, aby osiągnąć dobrą pozycję konkurencyjną; zwraca się w związku z tym do Komisji Europejskiej i państw członkowskich o znalezienie nowych rozwiązań tych konkretnych problemów;
30. uważa, że konieczne jest wsparcie działalności gospodarczej młodych rolników poprzez wprowadzenie przejrzystych, uproszczonych i zredukowanych przepisów, a tym samym obniżenie związanych z tym kosztów;
31. uważa zatem, że państwa członkowskie i władze regionalne powinny przeanalizować możliwości wprowadzenia lub ulepszenia systemów oferujących młodym rolnikom kapitał początkowy o preferencyjnym oprocentowaniu;
32. ubolewa nad jednoczesnym oddziaływaniem czynników o charakterze spekulacyjnym i strukturalnym – takich jak gwarancje wymagane do zaciągnięcia kredytu, wysokie oprocentowanie, bariery natury prawnej i podatkowej, obciążenia socjalne i administracyjne –, które uniemożliwiają odpowiednie wynagrodzenie czynników produkcji, czyli ziemi, pracy i kapitału oraz uważa, że konieczne jest przyjęcie właściwych środków politycznych umożliwiających likwidację wypaczeń i nieprawidłowości zakłócających równą konkurencję;
33. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do przygotowania nowych środków (podatkowych), aby pomóc młodym rolnikom w spłaceniu wysokich odsetek wynikających z nabycia gospodarstwa; wzywa Komisję Europejską do przedłożenia konkretnych wniosków w tej sprawie w ramach „badania kontrolnego WPR”;
34. zwraca się z wnioskiem, aby objęcie młodych rolników niektórymi środkami miało charakter obowiązkowy w ramach działań przewidzianych w osi 1 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 i ukierunkowanych na poprawę konkurencyjności sektora rolniczego;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

35. potwierdza swoją opinię, że środki na rzecz rozwoju obszarów wiejskich powinny być ukierunkowane bezpośrednio na rolników;
36. uważa, że Komisja Europejska powinna dokonać analizy specjalnych form pomocy finansowej na rzecz młodych rolników z tytułu osi 2 i 3 polityki rozwoju obszarów wiejskich, w szczególności w zakresie infrastruktury społecznej oraz zwiększenia udziału młodych osób z obszarów wiejskich w rynku pracy;
37. zwraca się o zwiększenie premii na rozpoczęcie działalności na rzecz rolników prowadzących działalność wielofunkcyjną (rolniczą czy inną), tak aby młodzi rolnicy zajmujący się wyłącznie działalnością rolniczą lub czerpiący dodatkowe dochody z działalności wykonywanej w środowisku wiejskim mogli mieć dostęp do premii na rozpoczęcie po raz pierwszy działalności;
38. zwraca się do państw członkowskich o udostępnienie młodym właścicielom, kobietom i mężczyznom, pozbawionym regularnych dochodów premii na rozpoczęcie pierwszej działalności, których potrzebują w celu dostosowania swoich gospodarstw, zarówno w przypadku wykonywania działalności rolniczej, jak i w przypadku czerpania dodatkowych dochodów z innych źródeł, tak aby zapewnić takim osobom średni poziom życia w rozumieniu uzyskiwanego dochodu oraz pracy;
39. uważa, że młodzi rolnicy w UE powinni mieć możliwość konkurowania ze sobą na równych warunkach; wzywa zatem do przeprowadzenia starannego przeglądu, a następnie wdrożenia obecnego art. 69 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ⁽¹⁾, aby zapobiec wszelkim zakłóceniom konkurencji na rynku wewnętrznym UE;
40. wzywa do zapewnienia pełnej spójności wszelkich polityk w dziedzinie rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich z celami, jakie wyznaczyła sobie UE w ramach strategii lizbońskiej, tak aby umożliwić młodym rolnikom działanie w dynamicznym otoczeniu gospodarczym;
41. uważa, że w ramach „badania kontrolnego” WPR należy zachęcać do stabilizacji i zabezpieczania dochodów rolnych, co stanowi niezbędny warunek wymiany pokoleń w rolnictwie, poprzez wdrożenie na szczeblu unijnym innowacyjnych narzędzi zarządzania ryzykiem i kryzysami, aby sprostać niestabilnej sytuacji na rynku i wszelkim wahaniom cen;
42. postrzega jako kwestię priorytetową rzeczywiste uproszczenie i zwiększenie przejrzystości stosowania instrumentów i środków na rzecz młodych przedsiębiorców, którzy prowadzą działalność rolniczą konieczną do zapewnienia rentowności gospodarstwa, również w przypadku jednoczesnego wykonywania innej działalności związanej ze środowiskiem wiejskim;
43. zauważa, że należy unikać niekorzystnego traktowania rolników w średnim wieku, którzy pozostaną aktywni zawodowo w perspektywie średnioterminowej, lecz nie są już uznawani za młodych rolników, chociaż również muszą sprostać nowym wyzwaniom;
44. zwraca uwagę, że ze względu na duże wymagania wobec „przyszłych przedsiębiorców” konieczne jest systematyczne wzmocnianie systemu pozaszkolnego kształcenia i szkoleń, celem zapewnienia skutecznego transferu wiedzy z badań w dziedzinie rolnictwa do sektora rolnego;
45. sądzi, że w odniesieniu do dziedziczenia spadków należy rozważyć wprowadzenie przepisów, które w większym stopniu koncentrowałyby się na utrzymaniu jednostek gospodarczych w celu uzyskania zarówno korzyści skali, jak i korzyści zakresu; wskazuje, że należy ułatwić warunki dziedziczenia przez osoby niebędące członkami rodziny w celu zachowania gospodarstw i umożliwienia młodym przedsiębiorcom z wykształceniem rolniczym podjęcia działalności rolniczej;
46. uważa, że krajowe mechanizmy wcześniejszej emerytury powinny być stosowane tylko wtedy, gdy rolnik przechodzący na emeryturę przekazuje gospodarstwo młodemu rolnikowi, albo że w takim przypadku powinny być przyznawane na preferencyjnych zasadach;

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

47. uważa, że kompleksowe plany zakładania i rozwoju przedsiębiorstw powinny ponadto uwzględniać szczególne środki związane z uznawaniem statusu młodych rolników, gwarantując tym samym równe prawa socjalne dla kobiet i mężczyzn; w tym celu konieczne jest utrzymanie w obszarach wiejskich takich niezbędnych struktur jak żłobki, przedszkola oraz usługi wspomagające matki; w tym kontekście kładzie szczególny nacisk na znaczenie informowania o statusie partnerów udzielających pomocy rolnikom;

48. stwierdza, że specyfika i różnorodność społeczna i kulturowa stanowią kluczowe elementy polityki waloryzacji produkcji, podobnie jak przypisanie do określonego terytorium i doskonałość metod produkcji, o czym świadczą renoma i sukces produktów rolnych z chronionym oznaczeniem geograficznym lub produktów specjalnie oznaczanych;

49. podkreśla, że edukacja żywieniowa, której orędownikami mogą stać się młodzi rolnicy, sprzyja kształtowaniu prawidłowych zachowań żywieniowych z korzyścią dla zdrowia ludzkiego i dla całego społeczeństwa, i ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje takie działania, jak np. prowadzony przez CEJA program „Tellus” czy transgraniczne projekty pilotażowe, na przykład „Uczniowie w gospodarstwie rolnym”;

50. podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiedniej informacji dotyczącej żywności i żywienia we wszystkich formach edukacji;

51. uważa, że należy promować zawód rolnika i usługi, jakie oddaje społeczeństwu oprócz działalności produkcyjnej, aby przyciągnąć do rolnictwa więcej młodych ludzi, w szczególności tych, którzy nie pochodzą ze środowiska rolniczego;

52. uważa, że waloryzacja zawodu rolnika wiąże się z lepszym informowaniem społeczeństwa, a więc konsumentów, o aspektach WPR, w zakresie wymogów sanitarnych, środowiska naturalnego i dobrostanu zwierząt oraz warunkowości pomocy, wielofunkcyjności, jakości unijnej produkcji, wkładu w walkę ze zmianami klimatu, niezależności żywnościowej i przyszłych wyzwań związanych z żywieniem ludności światowej, która w 2050 r. powinna osiągnąć liczbę 9 miliardów;

53. zwraca się do Wspólnoty z wnioskiem, aby wzmocnić preferencje wspólnotowe, które powinny dawać konsumentom europejskim gwarancję jakości sanitarnej i środowiskowej kupowanych produktów i stanowić rekompensatę dla rolników UE konkurujących z krajami trzecimi, które nie spełniają takich samych wymogów sanitarnych, środowiskowych i socjalnych;

54. stwierdza, że należy w jak największym stopniu ułatwić młodym rolnikom wykorzystanie możliwości płynących z rosnącej elastyczności popytu na towary i usługi będące efektem działalności rolniczej oraz szerszego otwarcia międzynarodowych rynków wschodzących, w perspektywie zakończenia negocjacji wielostronnych; uważa zatem, że w ramach WTO Komisja Europejska powinna wynegocjować porozumienie zapewniające sektorowi rolniczemu wystarczającą marżę, by pozostać konkurencyjnym w porównaniu z krajami trzecimi, oraz gwarantujące przyszłość młodym rolnikom; dodaje, iż w tym kontekście uwzględnienie wyzwań o charakterze niehandlowym ma nadrzędne znaczenie;

55. uważa, że młodzi rolnicy powinni mieć możliwość konkurowania z zagranicznymi konkurentami na równych warunkach; wzywa zatem Komisję Europejską, aby nadała priorytet uwzględnianiu kwestii poza-handlowych, takich jak kryteria dotyczące przywozu, zarówno w wielostronnych, jak i w dwustronnych negocjacjach handlowych;

56. zauważa, że w ramach programowania średnio- i długoterminowego konieczne jest przejście przez nowe pokolenie rolników odpowiedzialności w zakresie walki ze zmianami klimatu oraz ich roli partnera dla środowiska, dzięki czemu mogą przyczynić się do redukcji emisji CO₂, zapewniając alternatywne, przyjazne dla środowiska źródła energii, w szczególności za pomocą produkcji biomasy i prowadzenia biogazowni;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

57. z jednej strony muszą wdrażać środki na rzecz ulepszenia praktyk rolniczych oraz nadania im bardziej zrównoważonego i bardziej rentownego charakteru, z drugiej strony zaś muszą pozwolić, by rolnictwo odgrywało zasadniczą rolę w zarządzaniu elementami środowiska naturalnego i tym samym stało się przodującym sektorem w walce ze zmianą klimatu; podkreśla, iż w tym celu należy nadać politykom i środkom na rzecz młodych rolników charakter długoterminowy i zrównoważony, a także finansowo wspierać ich wysiłki w celu ochrony środowiska naturalnego;

58. pragnie zauważyć, że sektor rolniczy i leśny to jedyne przykłady działalności gospodarczej, w której dzięki procesowi fotosyntezy możliwe jest wiązanie dwutlenku węgla, co zwiększa konieczność utrzymania działalności rolniczej;

59. podkreśla znaczenie, jakie ma odpowiednie ukierunkowanie badań znajdujących zastosowanie w sektorze rolniczym w świetle reformy WPR, zachęcanie do transferu technologii i poprawa dostępu rolników do wyników badań i ostatnich innowacji związanych z metodami i narzędziami produkcji; uważa za konieczne, by rolnicy UE mieli łatwiejszy dostęp do wyników badań naukowych poprzez utworzenie systemów wymiany danych pochodzących z takich prac, a także dzięki koordynacji badań naukowych na szczeblu krajowym i unijnym;

60. stwierdza, że dla umożliwienia zastosowania wyników badań w praktyce oraz uwzględnienia w badaniach potrzeb sektora rolnego konieczny jest przepływ wiedzy między nauką a jej użytkownikami;

61. podkreśla, że coraz intensywniejsze wspieranie kształcenia rolników przez całe życie leży w interesie gospodarczym (poprawa produktywności) i środowiskowym (aktualizacja wiedzy na temat ekologicznych praktyk) Unii; zachęca w szczególności do realizacji programów sprzyjających mobilności młodych rolników w UE (w tym programu Leonardo); nalega w szczególności na konieczność stworzenia instrumentów umożliwiających im nieobecność w gospodarstwie na czas trwania szkoleń;

62. proponuje ustanowienie programu dla młodych rolników służącego wymianie dobrych praktyk (best practice) w rolnictwie;

63. uważa, iż należy ustanowić program wymiany przeznaczony dla młodych rolników, który ułatwiałby dzielenie się dobrymi praktykami, a także sieć szkoleniową, w której kluczową rolę odgrywa informowanie o takich kwestiach, jak równowaga, bioenergia, zmiany klimatyczne i konkurencyjność; uważa, że powinno to przygotować młodych rolników do zadania, jakim jest podejmowanie nowych wyzwań w sektorze rolnictwa i żywności;

64. wzywa do opracowania pilotażowego programu mającego na celu ułatwienie programu wymiany pomiędzy młodymi rolnikami z krajów rozwijających się z młodymi rolnikami z UE, aby umożliwić im bezpośrednie zrozumienie funkcjonowania każdego z rynków, wykorzystania na każdym z nich technologii i stosowania metod dostosowania się do dominujących warunków klimatycznych;

65. zaleca utrzymanie, doskonalenie i upowszechnianie metod produkcji wynikających ze specyfiki obszaru i dziedzictwa kulturowego w UE;

66. uważa, że temat utrzymania gruntów rolnych jest nierozdzielnie związany z kwestią rozpoczynania działalności przez młodych rolników oraz że, przy przydzielaniu gruntów, należy wprowadzić politykę traktującą priorytetowo młodych ludzi rozpoczynających działalność; zachęca Komisję do przygotowania sprawozdania na temat problemu gruntów podczas przejmowania gospodarstw przez młodych ludzi;

67. uważa, że należy lepiej wspierać integrację w społeczności poprzez uruchomienie specjalnych środków związanych z tą formą rozpoczynania działalności, które nie tylko pozwolą zmniejszyć koszty rozpoczynania działalności ponoszone przez młodych ludzi, lecz również pozwolą zorganizować pracę w sposób sprzyjający stabilności gospodarstw;

68. zaleca wprowadzenie większej elastyczności w procedurach rozpoczynania działalności i przekazywania gospodarstw przy zastosowaniu następujących środków: stopniowego rozpoczynania działalności, uwzględnienia wcześniejszego doświadczenia zawodowego kandydata do rozpoczęcia działalności, jeżeli nie posiada on wymaganego poziomu wykształcenia, odstąpienia od warunku wieku, jeżeli kandydat przedstawi projekt rozpoczęcia stabilnej działalności, w szczególności na terenach o trudnych warunkach gospodarowania itp.;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

69. uważa, iż należy przyjąć niezbędne środki w celu wspierania i wspomaganie młodych rolników oraz radzenia im w ramach systemu pomocy na rozpoczęcie działalności, mając na celu wzrost liczby przypadków udanego rozpoczęcia działalności i jednocześnie wyeliminowanie lub zmniejszenie liczby sytuacji, w których dochodzi do porzucenia działalności czy nawet upadłości;
70. proponuje ustanowić europejski rok dialogu pomiędzy miastami a obszarami wiejskimi;
71. wzywa Komisję do wsparcia młodych rolników, chcących rozpocząć działalność, poprzez przewidywalną politykę, administrację ukierunkowaną na praktykę oraz możliwie najlepsze wsparcie zarządzania;
72. wzywa Komisję do przedłożenia w odpowiednim terminie sprawozdania okresowego dotyczącego sytuacji młodych rolników oraz przeprowadzenia konsultacji z właściwymi organizacjami młodych rolników;
73. podkreśla konieczność wspierania młodych rolników w latach następujących po rozpoczęciu działalności i przewidzenia specjalnych funduszy rezerwowych w celu zapewnienia pomocy w nieprzewidzianych sytuacjach, na przykład poważnych zdarzeń klimatycznych niszczących zbiory lub znacznego wzrostu obciążeń;
74. wzywa Komisję Europejską do przeanalizowania metod dzielenia się dobrymi praktykami z zakresu innowacyjnych technik rolniczych i zarządzania gospodarstwami wśród młodych rolników w całej UE;
75. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Prace Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w 2007 r.

P6_TA(2008)0259

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie prac Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w 2007 r. (2007/2180(INI))

(2009/C 285 E/08)

Parlament Europejski,

- mając na uwadze Umowę o partnerstwie pomiędzy członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r.⁽¹⁾ (Umowa z Kotonu),
- uwzględniając regulamin Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, przyjęty w dniu 3 kwietnia 2003 r.⁽²⁾, ostatnio zmieniony w Wiesbaden (Niemcy) w dniu 28 czerwca 2007 r.⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju⁽⁴⁾,
- uwzględniając Deklarację z Kigali w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym sprzyjających rozwojowi⁽⁵⁾ (EPA), przyjętą przez WZP w dniu 22 listopada 2007 r. w Kigali (Deklaracja z Kigali),

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3. Umowa ostatnio zmieniona decyzją nr 1/2006 Rady Ministrów AKP-WE (Dz.U. L 247 z 9.9.2006, str. 22).

⁽²⁾ Dz.U. C 231 z 26.9.2003, str. 68.

⁽³⁾ Dz.U. C 254 z 26.10.2007, str. 42.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 41. Sprostowana w Dz.U. L 163 z 23.6.2007, str. 24.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 58 z 1.3.2008, str. 44.